

Imn Acatist la Rugul Aprins al Născătoarei de Dumnezeu

4 septembrie

Condacul 1:

Cine este Aceasta, ca zorile de albă și curată?

E Împărăteasa rugăciunii, e rugăciunea întrupată.

Stăpână Porfirogenetă și Doamnă a dimineții,

Logodnica Mângâietorului,

Preschimbător al vieții,

spre Tine noi alergăm, arși, mistuiți de dor!

Ia-ne și pre noi părtași ai sfântului munte Tabor.

Și fă-Te și nouă

umbră și rouă,

Tu, adumbrirea de har,

să-și afle firea

noastră înnoirea

dintru plămadă de har.

Ca să-Ți strigăm cu toată făptura

într-o deplină închinăciune:

Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Icosul 1:

Cincizeci veacuri, să-mplinească

prin Avraam și prin David,

spița Ta proorocească

cerurile a obosit

cu lacrimi și plecăciune;

hărăzind neprihănit

carnea Ta din rugăciune, vajnic Rug nemistuit.

Focul Sfânt în Tine cântă

ca-ntr-o floare de slăvire.

Firea prin Tine cuvântă
dorul ei de izbăvire.

Și ești Doamnă Ipostasul
laudelor suprafirești;
încât noi prinși de extazul
dragostei dumnezeiești
așa să ne sune glasul:

Bucură-Te, rod învăluit cu sinaitic soroc;

Bucură-Te, Tu ce-ai zămislit Zălogul de foc;

Bucură-Te, vohod de Scripturi al Unicului-Cuvânt;

Bucură-Te, muzical organ al Duhului Sfânt;

Bucură-Te, meșteșugul ceresc de mânecată mântuire;

Bucură-Te, filosofia cea vie de dreaptă îndumnezeire;

Bucură-Te, rug al răpirii cum altul nu se mai poate;

Bucură-Te, unitate și salbă a simboalelor toate;

Bucură-Te, strună și sunet, arcuș și alăută;

Bucură-Te, trup și întrupare de veselie neîncăpută;

Bucură-Te, încântare ce ai învins a Lumii deșertăciune;

Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 2-lea:

Precistă prea-mângâioasă,

Doamnă Pruncă Cuvioasă!

Cu străina cuviință a cuvântului Tău cald
și chemarea cu priință dintru a minții
rugăciune,

cea dintâi Tu ai intrat la pristolul de
minune,
sfânta-sfintelor din om, locul nostru de
smarald.

Cu îndrăznică înțelepciune,

Tu ai spart cercul robirii, cerc de moarte,
cerc de somn

biruind blestemul firii, greul vieții noastre
domn,

prin puterea curăției, pentru care pururea
Celuia ce ni Te-a dat să-I rostim
înflăcărat: Aleluia!

Icosul al 2-lea:

Fecioară a neînseratului veac,

Sfântă Maică a Luminii!

Ascultă-ne și pre noi cei din păcat,

netrebnicii fii ai tinii!

Preablândă, bună, preasfântă Fecioară

polata Domnului Iisus!

dezleagă-ne blestemul ce ne-nzăvoară

deschide-ne "calea de sus".

Ca prin aprinsă descoperire,

arcana doritului Mire

Și noi să putem așijderi cânta

așa cum Moise, dezlegat de sanda,

cu fața în văpaia de rug,

fierbinte de har Ție Îți striga

unele ca acestea-n amurg:

Bucură-Te, tulpină de lumină a Rugului nemistuit;

Bucură-Te, pridvorule de smirnă prin care Dumnezeu S-a ivit;

Bucură-Te, inel al unui foc ce-i mai presus de cer;

Bucură-Te, dezlegare care topești tot lăuntricul ger;

Bucură-Te, toiag cu floare întru a inimii călătorie;

Bucură-Te, fir de răcoare izvorât în lăuntrica pustie;

Bucură-Te, parafă de jar până în suflet pătrunsă;

Bucură-Te, zăpadă a minții de nici o patimă ajunsă;

Bucură-Te, măsura a opta a împărăției din noi;

Bucură-Te, învățătură scoasă din bucuria de apoi;

Bucură-Te, mirare sărutată cu duhovnicească minune;

Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 3-lea:

Peste veacuri, Fecioară, eu Te aud,

prin gura lui Isaia proorocul de jar.

Și-n cerul Scripturii vorba Ta sună

cu toate înălțimile de dar:

"Că, iată, prunc ni se va naște

și un fiu nouă s-a dat.

Pe umăr cu semnul stăpânitor

iar Numele Lui: Minunat,

Îngerul Marelui Sfat, Dumnezeu cel biruitor,

Domnul păcii depline și Părinte al veacului viitor".

Acesta e Numele Lui,
Numele celor cinci cuvinte,
Sfânt numele Domnului
pe care Iisus îl va purta.
Suflete al meu, ia aminte,
cu toții să putem striga: Aleluia!

Icosul al 3-lea:

Dintr-o Maică de-a pururi Fecioară
așa S-a zămislit, S-a întrupat,
Cel ce a păzit nevătămat
trupul Rugului de pară.
Cuvânt de rostit S-a făcut
Numele Domnului de slavă
Dumnezeul cel nevăzut
ce-n inima focului s-a ghicit,
Fața Frumuseții cerești
Chipul cel nemărginit
pre Sine S-a încăput
cu măsură S-a măsurat
și aieva Cel nenumit
aci, printre noi, S-a arătat
în biruitor smerit
călare pe o asină.

Cercați dar, și voi, calea Numelui de Lumină
Călătoria cea preaînaltă.

Și de la moarte la viață veți trece
cu firea îndumnezeită,
ca toți să cântăm laolaltă
limpede și fără ispită:

Bucură-Te, temeiul prin care și în noi Dumnezeu Se încapă;
Bucură-Te, putere prin care plutim cu Iisus peste ape;
Bucură-Te, milostivire, prin care Hristosul ni S-a dăruit;
Bucură-Te, umblare prin care Aminul în noi a venit;
Bucură-Te, răgazul în care Logosul în noi Se ascultă;
Bucură-Te, pătrundere și împăcare cu firea noastră tăcută;
Bucură-Te, blândețe prin care ajungem Emanuelului frate;
Bucură-Te, Călătorie prin care Duhul în sânge ne bate;
Bucură-Te, însingurare în care Cerul din inimă izbucnește;
Bucură-Te, limpezime în care îngerul în trup ni se urzeste;

Bucură-Te, curăție prin care Numele de slavă e în lume;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 4-lea:

Cum să aflăm odihna de la gânduri?
Maică Fecioară, Preasfântă Fecioară!
Cum să ne rupem de-ale patimilor rânduri,
necovârșitele ispite ce ne-nfășoară?
Fă-Te, Tu, nouă "zicerea" râvnită,
"măiestria cea bună a-nduhovnicirii".
Cu ea să ne biruim firea robită,
până în scrumul despățimirii.
Și furați întru Tine, "Apatie luminoasă",
să putem și noi ridica
dintr-o laudă întregă și nemincinoasă
un psaltiric și adevărat: Aleluia!

Icosul al 4-lea:

Aprinsă floare a necovârșitei Văpăi,
De Dumnezeu Născătoare.
Tu chip al păcii văzut în foc într-un
ocol de răcoare,
apleacă-te acum, Preabună, peste
noi.
Și sub blânda Ta îndurare,
darnic ne dă să putem afla,
darul cel rar al Sfântului Fior,
răsuflul cel larg al odihnitului zbor,
din pieptul Porumbiței de argint,
pe care și Împăratul prooroc o vedea
pe culmile Vasanului plutind.
Și ne trece în făptură, fiecărui în parte

acest aprins tain de bunătate
rupt chiar de la suflarea Ta.

Și ne pune pe buzele noastre întinate
măsura palpării celei curate
ca să-Ți putem învăpăiați cânta:

Bucură-Te, salt isihast cu zbor de binecuvântare;
Bucură-Te, răsuflul cel cast de pașnică înfiorare;
Bucură-Te, lanie de cuvânt în cugetatul văzduh;

Bucură-Te, întoarcere cu avânt a porumbiței de duh;
Bucură-Te, zare arcuită cu heruvimice aripe;
Bucură-Te, vecie oprită în încăperea unei clipe;
Bucură-Te, vâslă uriașă întru suișul cel ales;
Bucură-Te, sorbire a cerului, cu subțiatec înteles;
Bucură-Te, fântână acoperită cu undiri de Apă Vie;
Bucură-Te, căldură iscusită crescută din Filocalie;
Bucură-Te, măiestrită aflare a tâcului de-nchinăciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 5-lea:

"Foc am venit să cobor pre pământ",
zice Hristos cu arzător cuvânt.
Și Preacurată, furtuna dragostei Lui
să ne aprindă cu tot răscolul
pârjolului
și să ne umple de lumină nemăsurat
ca pre Tine, fecioară, care L-ai purtat.
Dragostea Lui să ne fie de nelipsit
cu Numele de slavă de suflet lipit,
Și cu fiecă fir smerit de răsuflare
să se aprindă în noi a Numelui
chemare,
Să ne ardem de pară în Dumnezeu
din toată dragostea Numelui Său.
Și-nvăpăiați de sărbătoare în
Domnul așa
ca flăcările dragostei să strigăm:
Aleluia!

Icosul al 5-lea:

De la Tine înțelegem Fecioară,
Stăruința cea neînțeleasă,
și puterea pomenirilor line,
din ruga smerită și ștearsă.
Da, firea apei e moale;
a pietrei - nespus de vârtoasă.
Dar ulciorul de deasupra de piatră
cu prelingerea lui din atârnare,
prin picul boabei de apă,

găurește piatra cea tare.

Fecioară, stăruiește, așadar,
și peste a noastră împietrire.

Și biruiește-ne cu picurul de har,
ca să-Ți cântăm în imn de slăvire:

Bucură-Te, îndrăzneala gingășiei din "zicerea" Sfântului Nume;

Bucură-Te, ulcior al picăturii cu stăruință anume;

Bucură-Te, statornicie luminoasă din piatra albă a Domnului;

Bucură-Te, fagure preadulce a lui Iisus Fiul Omului;

Bucură-Te, cuib de gând, cel al Hristosului meu;

Bucură-Te, împărășanie de cuvânt din chemarea lui Dumnezeu;

Bucură-Te, revărsare de mireasmă pe care Fiul ne-o dă;

Bucură-Te, mățania cea în fir a lui "miluiește-mă";

Bucură-Te, iureș ce mă răpește și pre mine păcătosul;

Bucură-Te, noian de pomenire care-și sporește prisosul;

Bucură-Te, harică depănare a unei grăiri de minune;

Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 6-lea:

Fecioară Preasfântă, în fața Ta
pururi, peste veac de rușine, se vor da
cugetarea și ritorii înțelepciunii.

Că Tu ești sigiliul nestrăicării,
Poartă - pentru cei isteți - încuiată,
și oglindă vie de trăirea minunii.

Tu cunoști că viața nu ne-a fost dată
să fie numai răstălmăcită.

Că ea se cere cu mult mai bogată
decât să fie numai trăită.

Ea e a Minții de dincolo de gând și de loc,
de dincolo de șirul clipelor dăinuirii.

E vădirea unui cer lăuntric de foc,
peste fântânile inimii și-nfăptuirii.

E a Cuvântului lumii ce pentru ea se vrea
cale și întrupare spre veșnic: Aleluia!

Icosul al 6-lea:

Fecioară și Maica noastră Curată!

Tu ești într-adevăr trezia,

voința frunții, în mir adunată,

ochiul cel dinlăuntru deschis
în rotundul zărilor toate,
inimă cu centrul învins
de străvezimea stărilor curate.

Tu ești cea mai dreaptă luare-aminte,
care unești în puterea agerimii, dincolo de cuvinte,
într-un fulger al minții:

ascuțimea gândului de gheață,
cu arsura iureșului de viață,
caldul și recele puse-n cruce,
care pe Înțeleșul cel înalt Îl aduce.

Dar trezia aceasta e trezie de prunc,
clară cheie de adânc
cu repeziș iute și străin,
ce cu nimic nu clinește sufletul Tău cel lin;
ci, dimpotrivă, Îți dă sfânta mare simplitate,
de care noi pururea ne uimim
și față de care, pe cât se poate, ne plecăm
întreaga suflare să-Ți cântăm:

Bucură-Te, cruce a înflăcăării și agerimii alesului;
Bucură-Te, osia cerului cu luceafărul înțeleșului;
Bucură-Te, spargerea gândurilor cu al lor zădarnic stup;
Bucură-Te, oglindirea cea nevăzută, de dincolo de trup;
Bucură-Te, cleștarul cel mai dinlăuntru al sufletului meu;
Bucură-Te, străpungerea strălucită a pomenirii lui Dumnezeu;
Bucură-Te, psaltirion al inimii sub arcuș de gând;
Bucură-Te, strigăt de cinci strune tot una zicând;
Bucură-Te, muzică negrăită a celei de-a doua nașteri;
Bucură-Te, înălțime unică a desăvârșitei cunoașteri;
Bucură -Te, logodnă la Numele cel de Înțelepciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 7-lea:

La iscusința Ta cea sfântă, Maică, noi venim,
sub palmele Tale să ne primenim.

Fiindcă la slăvita nuntă a Marelui Mire
e cerută o grijă de întreagă neprihănire.

Nu e îngăduită necurăția ochilor și a hainelor.

Nimeni dar, dintre cei ce sunt "ne-nvățații tainelor",
de unele ca acestea să nu se atingă.

Cine va lăsa porcii din mărgăritare să se hrănească
și în vasele sfinte câinii să lingă?
Îndemnarea ca și primirea este numai duhovnicească,
Numai de la Tine, Maica noastră cerească.
Vino, dar, suflete smerit, împăcat și curat,
Și așa cu toți laolaltă ne vom avânta
din bucuria cea curată și întregă a unui Aleluia!

Icosul al 7-lea:

Prea-sfântă, prea-mărită, prea-
frumoasă,
prea-filocalică Mireasă!
A nimburilor toate Împărăteasă!
Tu ești Maica binevoitoare
și dăruitoare
a tuturor celor sfinte;
zestrea cea vie a bunelor haruri,
celor din Taine, celor din Daruri,
din odoare, din palme și din
cuvinte.
Ești Marea Predanie îmbietoare
și mult strălucitoare
a toată Iconomia de binecuvântări,
ca un policantru cu șapte lumânări
înaintea Marelui Tron
dumnezeiesc
pentru care toți îngerii și sfinții Te
preamăresc:

Bucură-Te, blagoslovenie pascală a împlinirilor noi;
Bucură-Te, vârtute patriarhală în creștet pusă peste noi;
Bucură-Te, înfiere iscusită spre îndumnezeirea tuturor;
Bucură-Te, scumpătate dăruită cu-atingere de har curățitor;
Bucură-Te, lumină miruită peste mințile cele smerite;
Bucură-Te, hărăzire cumplită de puteri sufletești negrăite;
Bucură-Te, sporire vitează ce se dă inimilor întemeiate;
Bucură-Te, unire în cuget a toate Bisericile împăcate;
Bucură-Te, adevăr de safir întru simțirea noastră încrustat;
Bucură-Te, sechină însuflețită ce ne dai liniștea de Sabat;
Bucură-Te, voroava înveșnicită peste tăcerea de minune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 8-lea:

Împărăteasă, Doamnă Preasfântă,
Maică neispită de nuntă,
Tu ești singura inimă de om întru care nescăzut
Numele de mărire cântă,
din tot rostul lui cel viu și neprefăcut.
Cununa laudelor o ai pentru aceasta Preacurată
fiindcă în Tine doar, ca niciodată
inima omului,
cu inima Domnului
au bătut și bat laolaltă.
Rugăciunea ca un ornic al gândului și al cerului
curge la lăuntru Tău
și se-ngeamănă cu limpedea ectenie a misterului
lângă dragostea lui Dumnezeu.
O, Tu, Căruță de Lumină neîntinată
ne-ntrecută, ne-nserată!
Îmbunează-ne și pre noi cu darurile inimii, Binecuvântată!
Și așa înzestrați și vrednici,
ca unei Biserici,
din toată ființa Ție ne vom da
ca drept și sfânt să putem cânta: Aleluia!

Icosul al 8-lea:

Maică a Domnului, Inimă de Lumină,
Maică a Domnului, Inima pământului,
Maică a Domnului, Inimă fără vină,
Maică a Domnului, Inima Cuvântului!
Către Tine râvnim rușinați și scăzuți
cu sufletul apus și genunchii frânți,
Că de atâta pacoste de păcat,
inima ni s-a învârtoșat
cum e steiul cremenii albastre, mohorâtă nespus.
"Lăsatu-ne-a pe căile minții noastre
Domnul să umblăm."
Ne atârnă prin pâclă gândul răpus.
Dar, iată, acum către Tine ne plecăm
Maica lui Iisus,
îmbrățișează-ne ca pre niște pietre ale vieții

dornice de izvoarele dimineții
dimineții neînserate,
și înviază-ne cu inimi noi și curate
ca să-Ți cântăm:

Bucură-Te, arca de alianță a sufletului meu;
Bucură-Te, cufăr ferecat cu Numele lui Dumnezeu;
Bucură-Te, corabie vie ce plutești peste talazurile lumii;
Bucură-Te, sicriș ferit de toate zădărniciile humii;
Bucură-Te, tronule pre care viața se întemeiază;
Bucură-Te, cutie de cântec prin care sună o rază;
Bucură-Te, naos cuprinzător al tuturor slujirilor de har;
Bucură-Te, chivot de gând al prea duhovnicescului altar;
Bucură-Te, hram al cerurilor, în care mintea-i liturghisitor;
Bucură-Te, sipet de foc în pieptul nostru al tuturor;
Bucură-Te, Biserică preadoritoare treimic să se cunune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 9-lea:

Doamne Iisuse Hristoase, Mirele inimii noastre cel blând!
Sunt și eu din neamul Preacuratei, vlăstar înfiat de curând.
Către Tine mă aplec cu fruntea,
și mâna mi-o pun ca Toma la locul cel sfânt.

Strâns adunat în mine, așezat fără cuvânt
aștept ca orbu-n puntea
"Luminii din adânc cea fără înserare,
și care-i pusă-n om ca un lăuntric soare
să lumineze întregă în încăperea ființei".
Cum nu te văd de noapte, grosimea de
păcate,

Te pipăi cu sfială,
cu degetul nădejdiei, cu degetul credinței,
cu deget bănuială, cu deget de dorire și
chiar de îndoială,

Și neajuns aș pune încă cealaltă mână;
dar inima străpunsă de fulger de arsură,
îndurerat de dulce cu răsuflarea-ngână
chemarea Ta întregă și fără voia mea
bătaia rugăciunii aleargă spre lumină într-un Aleluia!

Icosul al 9-lea:

Preasfântă Fecioară Atotfolositoare,

Tu ești mai înalt-străvăzătoare

decât tot vârful Minților cerești

și cunoști și tot chipul rânduiei suprafirești

pentru Schimbarea la Față cea izbăvitoare.

Tu ești măiestria, ești meșteșugul, ești hărnicia,

și toată sfânta migală omenească,

care la un loc ne face stihia

prielnică să se mântuiască.

Și pentru care gura noastră stăruie atâta să Te proslăvească:

Bucură-Te, încuviințată cunoștință a sfințeniei la amănunt;

Bucură-Te, sofianică știință a lucrării prin lăuntric cuvânt;

Bucură-Te, dumnezeiască îndulcire a Numelui ca mirul vărsat;

Bucură-Te, monahicească iscusire în cântecul de lacrimi udat;

Bucură-Te, măsură de picătură pentru o serafică pruncie;

Bucură-Te, asprimea cea de aur de pe rogojina din pustie;

Bucură-Te, cununa de litanii din nodul mătăniilor de păr;

Bucură-Te, anahoree de ungher sub al candelii sfielnic adevăr;

Bucură-Te, izvod de scăunel pentru isihia rugătoare;

Bucură-Te, Tu zborul palmelor la răpirea cea drept în picioare;

Bucură-Te, surâs de engolpion pentru a inimii uscăciune;

Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 10-lea:

O! Doamna cea harică fără cusur

Fecioara cu înariparea Marelui Vultur,

Semnul de-apocalipsă al neprihănitului pântec

Biserica născătoare a omului lăuntric!

Ajută-mă să mă zidesc în negrăita fire

din depănarea litaniei cu chemare subțire.

Și dă-mi nașterea cea luminoasă, Duhovnica mea,

ca din măsura Învierii să strig și eu: Aleluia!

Icosul al 10-lea:

Tu, Darnica Maică, Povățuitoare de taină,

Doamna nădejzii, a înserării albastre,

Stăpână cu trei luceferi pe haină

și Sfântă Arghiră a neputințelor noastre!

Către Tine din nou, iată am silit!

Răpus sunt de lume, de gânduri zdrobit.
Că după sfatul cel sfânt și binecuvântare
părtaș m-am făcut la izbăvirea mea.
Hotărâre am pus, îndreptată și tare,
să nevoiesc, toată clipa, în a mă ruga.
Dar idolul de țărână, cugetul meu
nu-mi lasă răgazul să mă cuceresc,
să fac din rugăciune cristelnița lui Dumnezeu
întru zdrobirea inimii spre care râvnesc.

Ajută-mă, dar, Ajutătoarea mea
și dă-mi darul de lacrimi, sarea pocăinței
ca să-mi spăl cu ele duhul neputinței
și învrednicit iar să îți pot cânta:

Bucură-Te, trandafirul cel plâns al întoarcerii de taină;
Bucură-Te, duiosia pocăinței ce ai lumina drept haină;
Bucură-Te, bogoslovia lacrimii, dezvăluirea Înțelepciunii;
Bucură-Te, discernământ potrivit la suspinele lumii;
Bucură-Te, raiule dăruit cu toate ploile izbăvirii;
Bucură-Te, uimirea umezită din privirea copilăriei;
Bucură-Te, porfira sudorilor împărătești ale Aminului;
Bucură-Te, cristalul cel de har din lacrimile Spinului;
Bucură-Te, bunăvoința de rouă ce pe credincioși îi întărești;
Bucură-Te, ajutorință, și-n cădere a celor neduhovnicești;
Bucură-Te, omofor care te așterni peste orice slăbiciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 11-lea:

Mulțumesc Ție, Preamilostivă Maică-Fecioară,
că m-ai scăpat de moartea cea de-a doua oară,
Primejdia și ispita sunt doară spre cercare.

Și prin chemările cele fără de încetare
ale prea-luminosului Nume de putere
simțurile și voia inimii mele
au intrat în praguri de tăcere.

Slobod de ele

aștept să mă năpădească

auzul, văzul și graiul cel dumnezeiesc,

În mine de-acum doar acestea să se rostească.

Și Iubitul meu Însuși, Iisusul ceresc,
să vadă, să vorbească și să înțeleagă

prin chiar văzul, auzul și voia mea întreagă.
Hristos să viețuiască așa
prin toată vlaga mea
Ca Domnul Însuși să strige prin mine: Aleluia!

Icosul al 11-lea:

O, tu inimă și minte și cugete al meu!
Rănește-te cu întrebările la Fața lui Dumnezeu.
Oare ce semn de-adeverire au roadele cerești?
Și ce răspuns să auzi și tu, în răspicări duhovnicești:
De rouează peste tine chipul Vederii nezărite,
întru lărgimea cea de aur a închipuirilor sfințite,
adânc cu duhul tu vei fi pe strălucire adunat,
cum a fost duhul Precistei în Sfânta Sfintelor curat,
Și-ai să ajungi atât de nalt-răsunător și potrivit
cum e o trâmbiță de laudă în care îngerii s-au rostit.
Și-ntru simțiri gingaș vei fi ca floarea dreptului Iesei
care tresare-n patru zări în așteptarea Celor Trei.
Spre acest semn flămânzi suntem și Sfânta Doamnă să ni-l dea
ca-n mijlocirea-i milostivă toți să-i strigăm cu un stih așa:
Bucură-Te, Tu scară cu pragul în inima ce se închină;
Bucură-Te, ascetică neprihănire de rugăciune senină;
Bucură-Te, căldură de har ce până în carne năpădești;
Bucură-Te, străină lucrare ce din urzeli ne sfințești;
Bucură-Te, Tu apă cerească izvorâtă la gene din fund;
Bucură-Te, pace dezlegată de toată puzderia de gând;
Bucură-Te, luminiș suitor al unei minți deșțarmurite;
Bucură-Te, vedere în duh a tainelor necovârșite;
Bucură-Te, ciudată străfulgerare spre capul scării negrăit;
Bucură-Te, iluminarea din inimă ce ești de nedestăinuit;
Bucură-Te, nemărginirea desăvârșirii cu trup de nesticăciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 12-lea:

Tu ești Amma împărătească a sufletului meu.
Odihnește-mă sub adăpostul Chipului Tău;
ca sub privirile Tale de auriu cărbune
să ard și eu nemistuit,
din plămada arcanei de negrăit a trăirii de rugăciune.
Și dintru inelul Tău de răcoare,

Izvorule pecetluit,
din nou, mereu, să îmi pot împrăști,
cu unda harului Tău de nelipsit,
marea pace a odihnei săltătoare.
Și mă încinge Sfântă Amma așa
cu veselia cea vie a biruinței
ca învățat la alb să pot cânta
din toată isihia cunoștinței: Aleluia!

Icosul al 12-lea:

Maică a Domnului, Duhovnica iubitoare
a pământului!

Odrăsluitoarea predaniei de taină a
Cuvântului!

Tu ești dumnezeiește de lină și smerită,
dar precum vorbește Cântarea
Cântărilor,

Tu ești și nespus de dreaptă și cumplită
"ca niște oștiri sub steagurile lor".

Ești clară, ești senină, ești ascuțită
ca un palos neîmblânzitor.

Și ai la Ierusalimul cerului grabnici
ajutători,

pe toți cei ce sunt ai "lepădării de sine" fiii
Tăi sânguitori,

toți cei ai cetelor de pustnici, de
anahoreți,

spița Ta toată de duhovnici înțelepți,
ce au în grija lor comori de binecuvântare,

toate cele lămuritoare, curățitoare și îndreptătoare
ale neprihănirii și milostivirii Tale nețărnuite,

toate cele ce la un loc sunt numite

"Gnoza cea curată" sau Moștenirea Sfinților

și pe care ni le pui la îndemână vădite

prin slovele, palmele și vorbele Părinților,

pentru care de-a pururi nu vom ști a Te lăuda

a Te cinsti, a Te preamări decât numai cântându-Ți așa:

Bucură-Te, Spadă oblăduitoare a predaniei isihaste;

Bucură-Te, garanta nemuritoare a înfierilor noastre;

Bucură-Te, năstrapa unde odihnește binecuvântarea Domnului;

Bucură-Te, zadă care străjuiești sfânta prefacere a omului;
Bucură-Te, destoinică lucrătoare a măiestriilor tăcute;
Bucură-Te, arhistratega cea mare a războaielor nevăzute;
Bucură-Te, ochi care ocrotești dintru dulcea asprime;
Bucură-Te, canon care rânduiești cu ascuțită agerime;
Bucură-Te, pavază ce păzești pământul celor vii;
Bucură-Te, portal care oprești tot chipul de necurății;
Bucură-Te, roată de spulberare a duhului de urâciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul al 13-lea (*acest condac se spune de trei ori*):

O! Maică a Domnului, de-a pururi curată
și Maică a Omului binecuvântată!
Ca douăzeci și patru de alăute și potire
această închinăciune a noastră să fie
în revărsarea ei neîncetată.
Și către Preasfânta Treime, suită bucurie,
aducerea ei prea binemiresmată,
de pe palmele Tale către Hristosul Mire,
să-și treacă prinosul de dreaptă-slăvire.
Ca să putem cu Cerurile toate striga,
dintr-o îmbrățișată necovârșire
cel mai presus: Aleluia!

Icosul 1:

Cincizeci veacuri, să-mplinească
prin Avraam și prin David,
spița Ta proorocească
cerurile a obosit
cu lacrimi și plecăciune;
hărăzind neprihănit
carnea Ta din rugăciune, vajnic Rug nemistuit.
Focul Sfânt în Tine cântă
ca-ntr-o floare de slăvire.
Firea prin Tine cuvântă
dorul ei de izbăvire.
Și ești Doamnă Ipostasul
laudelor suprafirești;
încât noi prinși de extazul
dragostei dumnezeiești

așa să ne sune glasul:

Bucură-Te, rod învăluit cu sinaitic soroc;
Bucură-Te, Tu ce-ai zămislit Zălogul de foc;
Bucură-Te, vohod de Scripturi al Unicului-Cuvânt;
Bucură-Te, muzical organ al Duhului Sfânt;
Bucură-Te, meșteșugul ceresc de mânecată mântuire;
Bucură-Te, filosofia cea vie de dreaptă îndumnezeire;
Bucură-Te, rug al răpirii cum altul nu se mai poate;
Bucură-Te, unitate și salbă a simboalelor toate;
Bucură-Te, strună și sunet, arcuș și alăută;
Bucură-Te, trup și întrupare de veselie neîncăpută;
Bucură-Te, încântare ce ai învins a Lumii deșertăciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.

Condacul 1:

Cine este Aceasta, ca zorile de albă și curată?

E Împărăteasa rugăciunii, e rugăciunea întrupată.

Stăpână Porfirogenetă și Doamnă a dimineții,

Logodnica Mângâietorului, Preschimbător al vieții,

spre Tine noi alergăm, arși, mistuiți de dor!

Ia-ne și pre noi părtași ai sfântului munte Tabor.

Și fă-Te și nouă umbră și rouă,

Tu, adumbrirea de har, să-și afle firea

noastră înnoirea dintru plămadă de har.

Ca să-Ți strigăm cu toată făptura

într-o deplină închinăciune:

Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune.